

ขุมทรัพย์จากคุณยาย

วิธีใช้

๑. ทำใจหยุดนิ่งๆ ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗
นึกถึงคุณยาย ขณะอ่านทำความเข้าใจ
เสมือนท่านพูดกับเรา
๒. เปิดอ่านขุมทรัพย์จากคุณยายทุกวัน
ครั้งละ ๑ หน้าเช้า/เย็น
๓. จดจำให้ขึ้นใจแล้วนำขุมทรัพย์ที่ได้
ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สู้ทุกอย่าง

ยายดู แก้ปัญหา ไม่ถอย
เวลาจะช่วยเหลือใคร
เราต้องมองดูตัวเราก่อน
แล้วดูตัวเขาว่าเราช่วยเขาไหวไหม
ถ้าไม่ไหว ก็วางอุเบกขา
ถ้าเตือนเขาแล้วไม่เชื่อ ก็ต้องคิดว่า
แล้วแต่บุญแล้วแต่กรรมที่เขาทำมา
ถ้าเรารับอะไรมา
เราก็ต้องตั้งใจทำให้ดีที่สุด

เพราะรักบุญ

ที่ยายบอกบุญ เพราะยายรักบุญ
บุญ คือความดี จะทำให้ยายพนทุกข^๗
ยายอยากได้อนุ^๗
เพราะภพชาติต่อไปยายต้องเกิดอีก
ที่เขาอยากจน เพราะเขาไม่ทำทาน
บอกบุญเขา เขาก็ได้อนุ^๗ เราก็ได้อนุ^๗
ไปกันเป็นหมู่คณะ ไม่ต้องนั่งจ้องอยู่คนเดียว
ภพชาติต่อไปจะได้พบกันอีก
ไม่ต้องเจอคนพาล พบแต่คนมีบุญด้วยกัน
ก็จะไม่เดือดร้อน...

มีบุญสำเร็จทุกอย่าง

มีบุญสำเร็จทุกอย่าง
ชาตินี้ยากแล้วอยู่อย่างเดียว
กลัวว่าจะไ้บุญน้อย บุญจะแพคนอื่นเขา
เพราะว่าถ้าเรามีบุญมากแล้ว
ทุกสิ่งทุกอย่างที่ปรารถนาก็สำเร็จ
ที่จะทำก็สำเร็จทุกๆ อย่าง
ใครมาขวางไม่ได้ ด้วยอำนาจบุญ
เพราะฉะนั้น การมีบุญมากเป็นสิ่งที่ดีที่สุด
จะทำได้ก็ทำได้ทุกๆ อย่าง
แล้วก็สำเร็จทุกอย่างด้วย

อย่าประมาทในวัย

เราแก่แล้วนะ
ให้คิดถึงความแก่ตลอดเวลา
ถ้ายังทะนงว่าเป็นหนุ่มเป็นสาวอยู่
ก็จะทำให้หลงตกนรกได้ง่ายๆ
เอาบุญละเอียดยิ่งมากกว่าบุญหยาบ
เพราะบุญละเอียดยิ่งทำให้หลุดจากกิเลส

พิจารณาตนเองก่อนนอน

ให้พิจารณาธรรมะให้ละเอียดก่อน
แล้วคอยนอน
เริ่มต้นจากดูการกระทำของตัวเอง
ทุกอย่างตั้งแต่เช้าจรดเย็น
ดูว่าเราทำบุญมากน้อยแค่ไหน
ทำกรรมอะไรไว้บ้าง แล้วตั้งใจให้ดี
เวรกรรมต่างๆ พยายามละเสีย
อย่าให้ติดตัวเราไปแม้ชั่วคืนเดียวก็ตาม
พิจารณาละไปเรื่อยๆ แล้วคิดปรับปรุง
ทำแต่ความดีตลอดไป ทำอย่างนี้ทุกๆ วัน

อย่าคิดไปเอง

เวลาทำอะไรพลาด อย่าคิดนำไปก่อน
เพราะว่าเมื่อคิดนำไปแล้ว
มารจะเขาแทรกผ้ง
ให้เราคิดได้เป็นเรื่องเป็นราวทันที
ยิ่งคิด ยิ่งมีผลเสียแก่ตัวเราเอง
ถ้าคิดอย่างนี้แล้วใจจะตก
มารจะแทรกผ้งสำเร็จใส่ทันที
ทำให้เรื่องที่ยังไม่มีอะไร
กลับกลายเป็นเรื่องร้ายทันที
ยิ่งคิดจะยิ่งเสีย ฉะนั้นเมื่อเกิดเรื่อง
ให้เราทำใจหยุดที่ศูนย์กลางกายอย่างเดียว

ชีวิตต้องพิจารณา

เมื่อมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นกับตัวเรา
ต้องเอาธรรมะขึ้นมาพิจารณาเสมอ
ว่าเป็นอย่างไร ? ...

อย่าให้เราหลงเพลินไปตามกิเลส
เดียวเราจะเป็นเหยื่อของกิเลสเปล่าๆ
ต้องพยายามตรึงอยู่ในธรรมะตลอดเวลา
ปัญญาที่เกิดจากการนั่งธรรมะ
จะช่วยให้เรารู้ในสิ่งที่ถูกต้องมากที่สุด

รับโกย รับพาย

รับโกยรับพาย ตลาดจะวายสายบัวจะเน่า
เราต้องรับโกยรับพายนะ
ใครจะพร่องก็ช่างเขา
แต่สำหรับเราเองต้องให้สมบูรณ์
ภพชาติสุดทายแล้ว
ต้องเอาแต่สิ่งที่ดีๆ ติดตัวไป
ไปควาธงชัยของชีวิตให้ได้
ที่จะให้ถอยหลังกลับไม่มีอีกแล้ว
มีแต่รู้คหน้าไปเรื่อยๆ ...

ทำอะไร ได้อย่างนั้น

คนเราจะหนีสิ่งที่ตนเองทำไว้ไม่ได้
จะวิ่งหนีบุญ ก็หนีไม่พ้น
จะวิ่งหนีบาป ก็หนีไม่พ้น
เพราะทั้งบุญและบาป
ติดที่ศูนย์กลางกายของเรา
จะหนีอย่างไร ก็หนีไม่พ้นแน่นอน
ใครสั่งสมอย่างไร ก็ได้ผลอย่างนั้น
สร้างกรรมดี สร้างกุศล
ก็ได้บุญ ได้ความสุข

บริสุทธิ์มาก ได้บุญมาก

ผู้ที่จะนั่งธรรมะได้เห็นชัดใส
ต้องเป็นผู้ประพฤติพรหมจรรย์
ต้องมีความบริสุทธิ์ทั้งกาย วาจา ใจมากๆ
ไม่มีห่วงกังวล ใจไม่เศร้าหมอง
ไม่เอาเรื่องใครทั้งนั้น เอาแต่บุญ
เราต้องช่วยตัวเอง ไม่ต้องให้ใครมาเอาใจ
ให้ยืดอกเป็นใหญ่ ทำใจให้สะอาดบริสุทธิ์
สร้างความคิดไปเรื่อยๆ บุญของเราที่ได้
จะเป็นบุญที่ใสสะอาดบริสุทธิ์
ไม่มีกิเลสเจือปน และบุญไม่หกไม่หล่น

ใจสะอาด จึงได้ไกลยาย

ผู้ที่^๑จะสร้าง^๑บารมี^๑ไปกับ^๑ยาย
หรือ^๑ไป^๑เกิด^๑รวม^๑กัน^๑สร้าง^๑บารมี^๑รวม^๑กัน^๑
ไป^๑ใด^๑ตลอด^๑ จะ^๑ต้อง^๑เป็น^๑ผู้มี^๑ใจ^๑สะอาด^๑
คือ^๑จะ^๑ทำ^๑อะ^๑ไร^๑ก็^๑ตาม^๑ ก็^๑ตั้งใจ^๑เอา^๑บุญ^๑จริง^๑ๆ
ทำ^๑เอา^๑บุญ^๑อย่าง^๑เดียว
คน^๑ใจ^๑สะอาด^๑เท่า^๑นั้น^๑
จึง^๑จะ^๑อยู่^๑ไกล^๑ยาย^๑ได้^๑
ถ้า^๑ใจ^๑สกปรก^๑ก็^๑อยู่^๑ด้วย^๑กัน^๑ไม่^๑ได้^๑
เหมือน^๑น้ำ^๑อยู่^๑รวม^๑กับ^๑น้ำมัน^๑ไม่^๑ได้^๑

สันโดษ

พวกเราอย่าได้ทะเยอทะยาน อย่าโลภมาก
ให้มีความสันโดษ มั่นถนอม
ความโลภ ทำให้เป็นคนไม่ซื่อ
พยายามรักษาใจให้สะอาด บริสุทธิ์มากๆ
ถ้าเป็นบุญของเราแล้ว ต้องได้มาเอง
ไม่ต้องคิดทะเยอทะยาน
ถ้าโลกแบบดีๆ ไม่เป็นไร
โลกสร้างความคิด ไม่เป็นไร
ให้สันโดษ มั่นถนอม ให้อารมณ์ใจของ

ยอม...เพื่อให้ทุกคนได้บุญ

ยายเป็นคนยอมคนนะ

อยู่ที่ไหนก็ลดทิฐิ

อ่อนน้อมถ่อมตนเสมอ

เราต้องยอมทุกๆ คน

เพื่อทำความดีของเรา

เราต้องอดทน งอเขาทุกอย่าง

งอเพื่อให้เขาสามัคคีกัน

รักกัน จะได้ทำความดีกันได้

พอเรายอมได้ งานทุกอย่างก็สำเร็จ

สุดท้ายก็ได้บุญกันทุกคน

การคบคน

การเลือกคบคนนั้นต้องเลือกคน
บางคนคบได้นอกกริ้ว
บางคนคบในบ้านได้
คนไม่ดีไม่ควรคบ
เพราะเราอาจติดเชื่อเขาได้
ตอนแรกเราก็เห็นว่าไม่ดีแต่ต่อไป
เมื่อเขาพูดกรอกหูเราบ่อยๆ เขา
เราก็จะเห็นว่าดี

ธรรมะเท่านั้นที่ช่วยเราได้

“ท้าวแสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล
ไม่มีใครช่วยเราให้พ้นทุกข์ได้หรอก
นอกจากธรรมะเท่านั้น”

“เกาะธรรมะให้แน่นๆ นะ”

“แค่เห็นแสงสว่างเพียงแวบเดียว

บุญก็มากมายมหาศาล

ไม่ยากหรอกที่จะได้ธรรมะ

ถ้ารักธรรมะจริง

ไม่ต้องไปนึกถึงคนอื่น ให้นึกแค่ตัวเอง

เพราะว่าไม่มีใครช่วยเราได้”

อย่าแต่งงานนะ

อย่าไปแต่งงานนะหลาน
ต้องมานั่งรับไข่ลูก ผัว
ไม่มีเวลาของตัวเอง
ขนาดยายอยู่คนเดียว
ยังต้องยุ่งขนาดนี้
ยายต้องเดินไปดูคนงาน
ไม่ดูก็ไม่ได้ กลัวไม่ไ้งาน ก็เลยต้องดู
ต้องแบกไว้ทั้งคน ทั้งวัด
คนที่ดีก็ดีไป
ถ้าคนเลว เราก็ต้องเหนื่อย

แก้แค้น

ให้พิจารณาว่า
“เราแก้ไปทุกวันแล้วนะ
อย่านึกว่ายังเป็นหนุ่มเป็นสาวอยู่”
ยายนี้กว่ายายแก้ตั้งแต่ยายยังเป็นสาว
ทำให้ยายเร่งสร้างบารมี

เตรียมใจ

ยายอธิษฐานว่า
“แม่จะเป็นโรคหนักหนาเพียงใดก็ตาม
ขออย่าให้หมอปิดบังเลย
ขอให้หมอบอกให้รู้หมด
จะได้เตรียมตัวเตรียมใจได้”

ขุมทรัพย์จากคุณยาย ๑๙

มาเอาบุญ

ให้ตามน้องๆ มาเอาบุญกันนะ
สงสาร กลัวว่าเขาจะตกรอก
ตามเขามาเอาบุญกันเถอะ
จะได้มีโอกาไปสวรรค์ ไปนิพพานได้

สำเร็จด้วยบุญ

จะทำอะไรต่างๆ ให้นึกถึงบุญ
ให้อยู่ในบุญ
ถ้าเรามีบุญ
สิ่งนั้นก็จะสำเร็จได้ด้วยบุญ
เรามีบุญเป็นที่พึ่ง
ให้นึกถึงบุญให้มากๆ
ทุกอย่างจะสำเร็จ

เอาตัวเองให้รอดก่อน

ตัวเราก็เหมือนลูกไก่
ยังไม่สามารถพนปากเหยี่ยว
ปากกาไปได้ออก
พยายามเอาตัวเองให้รอดก่อน
แล้วจึงคิดไปชักชวนคนอื่น
และเป็นห่วงคนอื่น

หน้าที่ที่สำคัญที่สุด

ในชีวิตของเราต้องมีความเพียร
ที่จะนั่งธรรมะให้ยิ่งๆ ขึ้นไป
สมัยก่อน ยายยังไม่เห็น
ก็พยายามนั่งทั้งเดินและนั่ง
พอทำไปๆ ใจก็หยุด
เขาถึงธรรมะได้
การเขาถึงธรรมะนี้แหละ
เป็นหน้าที่ที่สำคัญที่สุด

สิ่งที่ไม่ดี ให้พยายามเลิกทำ

พวกเราจำคำพูดของยายไว้ให้ดีนะ
อะไรที่มันไม่ดีนะ
ให้พยายามเลิกทำซะ
ชาตินี้เราเลิกทำได้
เราก็จะไม่มีไอ้ที่มันไม่ดี
ไม่ดีพยายามเลิกทำนะ
ถ้าใครไม่ทำ ชาติหน้าयरะลึกชาติได้
จะไปดูว่า นี่ๆ ไอ้เจ้านี้นะ
ยายสอนให้มันเลิกทำไม่ดี มันไม่เลิก
มันถึงได้เป็นอย่างนี้

ขุมทรัพย์จากคุณยาย ๒๔

ทิ้งอด ทิ้งทน

ให้ออด ใหทน

ใหอดทน

อย่าไปสร้างกรรมเพิ่มขึ้นอีก

เราก็ต้องเจ็บอีกไม่รู้จักจบสิ้น

ปัจจุบันสำคัญที่สุด

ตัวเราเองจะ โง่หรือฉลาด ไม่รู้หนังสือ
จะยากดีมีจนอะไร ก็ช่างมันเถิด
ในเมื่อเราเกิดมาแล้ว คิดแต่ว่าเกิดมาแล้ว
มีหน้าที่จะต้องทำความดีให้มากๆ
ภพชาติต่อไปเบื้องหน้าจะได้แต่ของดีๆ
ของไม่ดีอย่าได้รู้จักเลย
คิดแต่ว่าปัจจุบันจะทำได้
เพื่ออนาคตจะได้ของดีๆ เรื่อยไป
อดีตผ่านมาแล้ว ไม่เคยเก็บมาคิดเลย
คิดแต่ว่าปัจจุบันจะต้องทำให้ดีที่สุด

ขุมทรัพย์จากคุณยาย ๒๖

วิธีแก้ทุกข์

เวลาที่มีทุกข์ให้สวดมนต์เยอะๆ
นั่งภาวนา “สัมมา อะระหัง” ให้มากๆ
ไม่มีใครช่วยเราได้เท่ากับตัวเราเอง

จริงตัวเดียว...สำเร็จ

คนเราจะทำอะไรก็ตาม ขอให้ทำให้จริง
คุณยาย ความรู้ก็ไม่มี ปริญญาก็ไม่ได้
มีแต่จริงอย่างเดียว ยายยังสร้างวัดได้
แล้วยายก็พิจารณาว่า ที่เขาทำกันไม่ได้
ไม่สำเร็จ เพราะทำไม่จริง เจออะไรนึก
อะไรหน้อย ก็ไม่สู้แล้ว ทั้งๆ ที่เขาจบ
ปริญญาสูงๆ ... แล้วยายก็มองไปใน
อนาคตว่า คนเราถ้าชาตินี้ไม่จริง ชาติต่อไป
ก็ล้มเหลวเอาดีอะไรไม่ได้ ฉะนั้นเวลาจะ
ทำอะไร ก็ทำให้จริงตั้งแต่ชาตินี้

คุณค่าของเงิน

การใช้เงิน ต้องรู้จักคุณค่าของเงิน
ไม่ใช้จ่ายอย่างสุรุ่ยสุร่าย
ไม่เป็นคนใจใหญ่ใจโตไม่รู้จักเก็บ
อย่างนี้ต้องเป็นข้าของเงินไปตลอดชีวิต
ต้องรู้จักคำนึงถึงเวลาหาเงินบ้างว่า
กว่าจะได้มานั้นเหนื่อยยากแค่ไหน
...จะใช้เวลาต้องดูอย่างยาว ใชให้คุ้มค่า
เงินที่ยายหามาให้ใช้ ต้องใช้อย่าง
มีประโยชน์มากที่สุด

ยายรักความสะอาด

ยายเริ่มต้นจากไม่มีอะไร
แต่ยายรักความสะอาด
รักสะอาดมาตั้งแต่ไหนแต่ไร
ยายรบนจนกระทั่งที่นี่สะอาด
ทำให้คนศรัทธาเลื่อมใส
ทำให้ที่นี่เป็นหลักชัย
เป็นที่ปฏิบัติธรรมได้
ฉะนั้นอย่าทิ้งเรื่องความสะอาด
ที่ยายพยายามรบนานะ

เราเป็นอย่างไรบวาร์เป็นอย่างนั้น

เวลาทำงาน เราต้องทำแบบจริงๆ จังๆ

อย่าเหยาะเหยยะ

ถ้าเราทำงานแบบเหยาะเหยยะ

เราก็จะมีบวาร์ มีลูกน้อง

ที่เหยาะเหยยะเหมือนเรา

เวลาเราไขข้อง ก็ต้องรู้จักไข

ถ้าเราไม่รู้จักไข เราก็จะได้บวาร์

ที่ไม่รู้จักไขของ ไม่รักษาของ

เวลาเราตายไป เราก็จะเจอบวาร์อย่างนั้น

เราเป็นอย่างไรบวาร์เราก็จะเป็นอย่างนั้น

พูดดี ๆ อย่าไปด่า อย่าไปว่าเขา

คุณยายสอนให้พูดกับน้องๆ
ที่มาช่วยงานว่า “พวกเราต้องรู้จักพูด
พูดกับเขาดี ๆ อย่าไปด่า อย่าไปว่าเขา
ค่อยๆ พูดค่อยๆ ตักเตือน
เขาจะฟังเรา จะเคารพและเกรงใจเรา
จะมาช่วยเราตลอดไป
แต่ถ้าเราพูดกับเขาไม่ดี
ไปด่าไปว่าเขา เขาก็จะกลัว
และไม่กลามาช่วยงานอีก
งานเราก็เสีย เขาก็ไม่ได้บุญ”

เอาหมีคณะ

ยายเป็นคนเอาหมีคณะ
เราต้องทำตัวให้เข้ากับทุกคน
ไปไหนจะวางตัวเบ่ง
ขาก็แน่น
จะไม่มีหมีคณะ
เวลาเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น
ก็จะมีใครช่วย

มนุษย์สัมพันธ์

เราต้องเข้ากับคนให้ได้
เขาไม่พูดด้วย เราก็พูดกับเขา
เดียวเขาก็พูดกับเราเอง
พวกที่ยังคิดกันว่า
พวกเขาก็แน่ ญาก็แน่
พวกนี้อยู่คนละมุมโลกเลย
เราต้องเข้ากับคนให้ได้
ทุกชั้น ทุกคน
เวลาเจ็บไข้ได้ป่วย
จะได้พึ่งพาอาศัยเขาได้

เกิดเป็นคนต้องสู้

เกิดเป็นคนมันต้องสู้ สู้ด้วยการทำความดี
อยู่ที่ไหนก็ตายเหมือนกัน
สู้ก็ตาย ไม่สู้ก็ตาย
จะตายเมื่อไหร่ก็ไม่รู้
เราต้องสู้ ไม่สบายเมื่อไรแล้วถึงนอน
ยายสู้มาตลอด ตอนสร้างวัด
จนเป็นโรคขาดอาหาร
เรายังแข็งแรงอยู่ ต้องสู้
มีอะไรก็ทำไป อย่าขี้เกียจ
ไม่ไหวเมื่อไร แล้วถึงนอน

อ้ายอ้อท้อ

เกิดเป็นคน อ้ายอ้อท้อ
จะทำอะไรก็รีบๆ ทำ
เดียวแถมจะทำไม่ไหว
ยายเป็นคนขยัน
ทำนู่น ทำนี่ ทำทั่วทั้งวัด
พักนิดๆ หน่อยๆ
พวกเรานะ
ทำอะไรนิดๆ หน่อยๆ ก็พักแล้ว

สร้างบารมีให้ดี ต้องติดธรรมะ

ชีวิตนี้เกิดมาสร้างบารมี
ต้องพยายามทำความดีให้เต็มที่
ถ้าต้องการจะสร้างบารมีให้ได้ดีจริงๆ
ต้องติดธรรมะ อย่าติดบุคคล
แล้วจะสร้างบารมีไปไหนตลอด
จะนำความเจริญมาสู่ตัวเองและหมู่คณะด้วย
ให้มีสติสอนตัวเองอยู่เสมอ
ถ้าติดบุคคลแล้วจะสร้างบารมีไปไม่ได้ตลอด
จะเดือดร้อนในภายหลัง
ทั้งตัวเองและหมู่คณะด้วย

ทำความดีให้สุดชีวิต

เมื่อเราเข้าวัด ก็มุ่งหวังอย่างเดียว คือ
เพื่อมาสร้างคุณดีให้มากๆ
มาเอาบุญนั่นเอง
มาเพื่อที่จะทำประโยชน์ให้แก่ตัวเองแท้ๆ
ฉะนั้นต้องตั้งใจทีเดียวว่า
เราจะต้องทำความดีให้สุดชีวิต
เพราะว่าเราได้เสียสละเวลา สละโอกาส
ทุ่มเททุกอย่างมาแล้ว
ก็ให้ตัดวางบุญกุศลให้เต็มที

อดทนและปรับปรุง

ใครจะว่าอะไรก็อดทน พยายามปรับปรุง
แก้ไขตนเองให้ดี ดูอย่างยาย พยายามตรวจ
ตรา แก้ไขตัวเองให้เหมาะกับเหตุการณ์
ให้สร้างบารมีได้สะดวกที่สุด ภพชาตินี้
เราต้องพยายามอดทน ปรับปรุงแก้ไขให้ดี
ให้มีแต่สิ่งที่ดีๆ ติดตัวไป ถ้าภพชาตินี้
แก้ไขได้ ภพชาติต่อไป ก็มีแต่ที่ดีๆ
ตลอดไป แต่ถ้าแก้ไขไม่ได้ ก็ต้องติดไป
แก้ภพชาติต่อไป อย่างนี้ไม่ดี เพราะฉะนั้น
ต้องแก้ไขปรับปรุงตัวเองให้ดีที่สุด

อย่าปล่อยให้เวลาไหลไปเปล่าประโยชน์

ชีวิตของคนเรา
มีแต่ร่อยหรอลงไปทุกวัน
รีบทำความดีให้มากๆ
อย่าปล่อยให้เวลาไหลไปเปล่าประโยชน์
เสียดายเวลาที่ผ่านไป
เพราะมันทำให้ชีวิตของเรา
พลอยร่อยหรอไปด้วย

เวลาไม่เคยใคร

พวกที่ขี้เกียจ พวกนี้มัน ไม่มีปัญญาคิด
ตื่นขึ้นมา ต้องคิดซิว่า
เดี๋ยวก็วัน เดียวก็เดือน
...เวลาผ่านไปไม่รอ
อยากทำความดีอะไรให้รีบทำ
ให้ทำแต่ความดี
ทำบุญก็โกยบุญ เอาบุญไป
ทำบาปก็แบกบาปไป

แบกบุญ แบกบาป

ใครทำกรรมไว้ ก็แบกเอาไปเองนั่นแหละ

ใครทำบุญ ก็แบกบุญไป

ใครทำบาป ก็แบกบาปไป

ใครทำอะไรกับเรา เขาก็แบกเอาไปเอง

ใครเขาว่าเจ็บๆ แสบๆ เราอย่าไปถือเขา

อย่าไปโกรธเขา อโหสิกรรมให้เขาซะ

มันก็หมดเรื่อง

ให้หมดเวรหมดกรรมกันไปตั้งแต่ภพชาตินี้

จะได้หมดสิ้นกันไป

มองการณ์ไกล

ยายมองการณ์ไกล คนเราตายแล้ว
เอาอะไรไปไม่ได้ เอาไปได้แต่บุญกับบาป
ตายไปก็เอาอะไรไปไม่ได้
ให้เราทำแต่ความดี สะสมเอาไว้เยอะๆ
ใครเขาจะว่าอย่างไรให้เฉยๆ
ใครจะว่าอย่างไรก็ช่าง มันจะรู้ตอนตาย
คนเราตายแล้วต้องเกิดใหม่ ตายแล้วไม่สูญ
ใครเขาจะว่าอะไรก็ช่าง เราเฉยๆ
อย่าไปทะเลาะกับเขา ไม่มีประโยชน์

มองตัวเอง

เพราะ โลกคือ ตัวเรา
มองไปในตัวเรา
ก็จะเห็นทุกสิ่งทุกอย่างชัดเจน
แต่ทางโลกไม่เป็นเช่นนั้น
มัวแต่มองคนอื่น ให้เข้าใจคนอื่น
มองแล้วก็รอนใจ เห็นแล้วก็ไม่เข้าใจ
อยากเข้าใจคนอื่น แต่ลืมมองตัวเอง
อย่างนี้ทำไปเท่าไรก็ไม่เข้าใจ
สำหรับยาย มองแต่ตัวเองให้เข้าใจก่อน
ก็จะเข้าใจคนอื่นได้หมด

สวดมนต์และนั่งธรรมะ

โบราณท่านว่า

“สวดมนต์เป็นยาทา ภาวนาเป็นยากิน”

ถ้าทั้งกิน ทั้งทา โรคก็หายเร็วขึ้น

คนเรามีทุกข์ก็เหมือนกับมีโรค

เราต้องแนะนำเขาไป

คนที่มีปัญหาหนักๆ

ก็ต้องพยายามให้เขาทั้งสวดมนต์

และนั่งธรรมะ

เขาจะได้มีบุญช่วยตัวเองได้

ความอยาก ทำให้ทุกข์

ที่เขาเป็นทุกข์กันอยู่ทุกวันนี้
เพราะเขามีแต่ความอยาก
ความอยากนี้แหละทำให้ทุกข์
อยากสวยก็ทุกข์ อยากรวยก็ทุกข์
อยากเด่นอยากดังก็ทุกข์
เพราะยายไม่มีความอยากในสิ่งเหล่านี้
จึงไม่มีทุกข์ ยายมีความสันโดษของยาย
ติดตัวอย่างนี้มานานแล้ว

สั่งสมความดี

คนเราเกิดมาแล้ว ต้องสร้าง^๗ความดี^๗
ยายสั่งสม^๗ความดี^๗ไว้ทีละเล็กละน้อย^๗
ทำไปเรื่อยๆ อย่างสม่ำเสมอ^๗
ไม่มีความอยากเด่นอยากดังเข้ามาเจือปน^๗
เมื่อสั่งสม^๗ความดี^๗นานเข้า ความดี^๗มากขึ้น^๗
ผลของความดีก็ปรากฏ^๗
ได้ชื่นชมกับ^๗ความดี^๗ที่ทำไว้^๗
ความดี^๗ที่สั่งสม^๗ไว้^๗นี้ ไม่มีใครจะปิดบังได้^๗
ไม่^๗อยากดังก็ดังเอง...

ธรรมะเป็นที่พึ่ง

ยายมองไปตลอดหมด ก็เห็นชัดว่า ในโลก
ในชาติ ในธรรมทั้งหมดนี้ ไม่มีใครเลยที่
จะช่วยยายได้ ยกเว้นยายจะช่วยตัวเอง
เท่านั้น ยายจึงพยายามช่วยตัวเองมาตลอด
ทุกขของเราใครเขาจะช่วยได้ คิดหาทาง
ช่วยตัวเองอยู่เสมอ หวังเอาตัวเองเป็นที่พึ่ง
หวังพึ่งธรรมะในตัวเอง ที่เอาตัวรอดมาได้
ทุกอย่าง เพราะยายมีธรรมะเป็นที่พึ่ง

ธรรมะเป็นเรื่องสำคัญ

การนั่งธรรมะเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในชีวิต
เราต้องคิดอยู่เสมอว่า
ต้องเข้าถึงธรรมะให้ได้
เพราะเป็นเรื่องที่สำคัญจริงๆ
เราต้องหมั่นนึกถึงบ่อยๆ ทุกๆ เวลา
ไม่ว่าเราจะเดิน ขับรถ หรือทำอะไรก็ตาม
เมื่อมีเวลา ก็ให้นึกถึงให้มากๆ
เหมือนอย่างยาย เมื่อยังไม่เห็นธรรมะ
ก็พยายามนั่ง ขยับนั่ง จนเห็นธรรมะ

แม่ป่วยก็อยู่ในบุญ

แม่ยายป่วย ก็อยู่ในบุญมาก ไม่ทิ้งบุญเลย
วันหนึ่งป่วยใหม่ๆ

ยายมองคุณธรรมะของยายแล้ว

เห็นพระธรรมกายใสมากๆ ใสที่สุด

สว่างที่สุด ก็มองธรรมะของยายไปเรื่อยๆ

พอลืมตามองดูโลกตอนกลางวัน

ยังเห็นว่ากลางวันมืดเลย

เพราะฉะนั้นธรรมะนี้สำคัญที่สุด

ให้พวกเราจำคำยายไว้ให้ดี

แล้วพยายามนั่งธรรมะให้มากๆ

ยายอยู่ในบุญ

เมื่อเกิดเรื่องหนักๆ ขึ้น ยายจะนึกถึงบุญ
นึกถึงบารมีตลอดเวลา นึกถึงความดี
ที่เคยสร้างมา จะก่อกำเนิดชาติก็ตาม
นึกถึงบุญทั้งหมดให้มาช่วย
ในงานที่ทำนี้สำเร็จสมใจปรารถนา
เรื่องบุญเป็นเรื่องสำคัญ
เมื่อบุญเรามากแล้ว ก็ชนะได้
ฉะนั้น มีอะไรเกิดขึ้นก็ไม่เคยหวั่นไหวเลย
ยายอยู่ในบุญเสมอ

รักษาใจไว้ดีกว่า

เหตุการณ์ต่างๆ มีดี มีเสีย
โลกเราก็เป็นอย่างนี้มานานแล้ว
บางช่วงก็ยินดี ไร่ เรือง
บางช่วงทุกข์ เครียด กังวล สับสน
โลกจะเป็นอย่างไรก็ช่างเถิด
อย่าไปกังวลกับมันนักเลย
รักษาใจเราไว้ดีกว่า อย่าไปคิด
ในสิ่งที่ไม่ดี แม้เป็นเรื่องของคนอื่น
ถ้าขึ้นไปคิดมีแต่จะเข้หัว
เสียอะไรเสียได้ เสียไป แต่อย่าให้ใจเสีย

เชื่อว่ารักตัวเอง

ให้เราสร้างความคิดของเราให้มากเข้า
บุญมากเท่าไรเขาเมื่อไร อะไรๆ ก็ปิดไม่อยู่
บังไม่อยู่ ใครๆ ก็จะเห็นความคิดของเรา
จำคำของยายเอาไว้ให้ดีนะ
เราสร้างความคิด
สร้างบุญของเราไปอย่างนี้
จะได้เชื่อว่ารักตัวเอง ส่งเสริมตัวเอง
ทำบุญมากๆ เขา
สักวันหนึ่งบุญจะเต็มแน่นอน
ถึงวันนั้นเราก็สบาย มีแต่ความสุข

ห้ามงคลใส่ตัว

เกิดเป็นคน มันต้องห้ามงคลใส่ตัว
ชีวิตถึงจะเจริญได้
จะต้องนึก ต้องคิดห้ามงคลใส่ตัว
คิดแต่เรื่องดีๆ ที่เป็นมงคล
ใจถึงจะเจริญได้
ถ้าใจดี คำพูดก็เป็นมงคล
ทำอะไรก็จะเป็นมงคลไปด้วย

อาศัยบุญ

ในที่สุด ตัวเราเองเท่านั้น
ที่จะช่วยเราได้
คนอื่นเราจะหวังพึ่งไม่ได้
ต้องอาศัยบุญของเรา
และความตั้งใจของเรา
ถ้าเอาใจจรดเข้าไปข้างในศูนย์กลางกาย
ความรู้ก็จะกว้างขวางไม่มีที่สิ้นสุด
ถ้าเอาใจไว้นอกตัว
ความรู้ก็ถูกบีบให้แคบลง

ตั้งหลักใหม่

เมื่อใดที่เรารู้ว่าเราทำไม่ดี ถูกเขา(มาร)
หลอกใช้สอยเอาแล้ว ก็ตั้งต้นใหม่ว่า ต่อแต่
นี้ไปจะต้องไม่ประมาท พยายามทำความดี
ให้มาก ไม่ท้อแท้ท้อถอย อย่างโบราณเขาว่า
สี่ตีนยังรู้พลาด นักปราชญ์ยังรู้พลั้ง สองขา
โคเค๋มันก็ชวนเซไปบ้าง นี่มันเป็นธรรมดา
พลาดไป ชวนเซไป ก็ตั้งหลักใหม่ ทำ
ความดีให้มากๆ ลมแล้วก็ตั้งต้นใหม่
ไม่ยอมท้อถอย ...ภพชาติต่อไปจะได้
ไม่ต้องตกเป็นบ่าวเป็นทาสเขาอีก...

ทำเพื่อตนเองและผู้อื่น

ยายทำเพื่อตัวเอง
และเพื่อคนหมู่มากด้วย
เราเกิดมา
ควรทำประโยชน์สักอย่างหนึ่ง
อย่างน้อยที่สุดก็ทำให้ตัวเอง
ถ้าทำให้ตัวเองได้
แล้วยังทำให้คนหมู่มากได้
ชีวิตนี้เกิดมาก็คุ้มแล้ว

เดี๋ยววัน เดี๋ยวคืน

คนเราจะตายเมื่อไร ก็ไม่มีใครรู้เวลา
เพราะฉะนั้นต้องรีบเข้าวัด
ก่อนที่จะเขาจะห้ามเขา
เดี๋ยวก็วัน เดี๋ยวก็คืน ชีวิตก็หมดไปวันๆ
ต้องตัดดวงเอาบุญติดตัวเราไปให้เยอะๆ
บุญไม่มีกิเลส คนมีกิเลส
เวลาเดือดร้อน ต้องนึกถึงบุญ
หาบุญได้ ไซ้บุญให้เป็น
หาเงินได้ ไซ้เงินให้เป็น

ไม่เกลียดใคร

ยายไม่เกลียดใครเลย
เพราะยายกลัวว่าชาติต่อไป
คนเขาจะมาเกลียดยาย
ยายมองไกลๆ
ไม่ได้มองแค่สั้นๆ เฉพาะหน้า
เพราะฉะนั้นยายไม่เกลียดใคร
ยายรักเขาทุกคน

ดึงใจให้มาหยุด

ทำสมาธิ “สัมมา อะระหัง” ก็ได้บุญแล้ว
การได้ธรรมกายไม่ใช่ของง่ายๆ
ใจเรามันวิ่งไปทั่วรอบโลก ต้องดึงมันเข้ามา
ให้หยุดให้นิ่ง อยู่ที่ศูนย์กลางกาย
เหนือสะดือ ๒ นิ้ว
เรื่องอื่นอย่าไปคิด ทิ้งมันไปให้หมด
พอใจหยุดใจนิ่ง มันก็จะสว่างในทอง
ทำใจให้หยุดให้นิ่ง นึกถึงองค์พระให้ใส

ความลับไม่มีในโลก

“ความลับไม่มีสำหรับยาย”
เหมือนอย่างทีโบราณว่า
“ความลับไม่มีในโลก”
นี่เรื่องจริง เพราะว่าไม่มีความลับ
สำหรับผู้ที่มีธรรมะละเอียดมากๆ
อะไรๆ ก็ปิดบังไม่อยู่
จะปิดบังได้แต่เฉพาะผู้มีกิเลสเท่านั้น
เพราะฉะนั้นใครจะทำอะไรๆ อยู่ที่ไหน
ยายรู้หมด เพียงแต่จะพูด
หรือไม่พูดเท่านั้นเอง

ไม่ต้องให้ใครมาโอ

พวกเราย่าน้อยใจ
เราต้องเข้าใจว่าหลวงพ่อมุ่งานมาก
ไม่ได้มาโอพวกเรา
ยายไม่ชอบให้ใครมาโอเลย
แต่คนบางพวกแก่งแย่งชิงดีกัน
อะไรๆ ก็อยากให้หลวงพ่โอ
แย่งกันไปแย่งกันมา
ธรรมะก็เลยไม่ก้าวหน้า

เห็นชัด

เพราะยายเห็นชัดว่า
ถ้าขึ้นไปยินดีในกามแล้ว
ก็เท่ากับว่ายอมเป็นบ่าวเป็นทาส
ของไอ้ดำ(มาร) ยอมให้เขา सब
เขาโงกแล้วยายไม่ยอม ถ้ายอม
ก็เท่ากับแพเขาแล้วตั้งแต่แรก
จะไปสู้เขาได้อย่างไร
ใครติดในกาม
ก็สร้างบารมีไปไม่ได้ตลอด
เอาตัวไม่รอด

ไม่เป็นสาระไม่พูด

เรื่องบางเรื่องที่ไม่เป็นสาระ
เช่นเรื่องกาม ยายไม่เคยพูดเลย
และอายุที่จะพูดควย
ยิ่งเมื่อยายเป็นสาวยิ่งอายมาก
มาเดี๋ยวนี้ยายแก่มากแล้ว
บางเรื่องจึงกล่าพูด

ตามยายไปได้

ยายอธิบายอยู่เรื่อยๆ ว่า
“คนที่จะตามยายไปได้
ต้องเป็นผู้ที่มีกาย วาจา ใจ
สะอาดบริสุทธิ์
ไม่ยากดั่ง
ไม่ยากเด่น
มีความสันโดษ มั่นถนอม
ซื่อสัตย์ ซื่อตรง
และปฏิบัติธรรมมากๆ”

อย่าแสดงฤทธิ์นะ

พวกเราต้องอย่าแสดงฤทธิ์นะ แม้ว่าตัว
เราเองจะมีฤทธิ์ มีงานทำมากน้อยแค่ไหน
ก็อ่อนน้อมอดทนเอาไว้ ผู้ใหญ่ ครูอาจารย์
มีแต่ความหวังดีกับเรา พวกเราต้องจำคำ
ของยายไว้ให้ดี เามาอธิษฐานกำกับไว้ว่า
อย่าเพ่ลอสติเรื่องนี้เป็นอันขาด ไม่อย่างนั้น
แล้ว เราจะเสียคน จะไปไต่ไม่ตลอด
จะไม่มีวิชา ไม่มีความรู้

* ฤทธิ์ คุณยายหมายถึง การถือตัว อวดเก่ง

บุญเป็นของเรา

บุญเอาติดตัวไปได้
มีน้อยทำน้อย ทำบ่อยๆ ก็มากเอง
เหมือนเก็บเงินใส่กระปุก
ถึงจะมีสมบัติพันล้าน ถ้าไม่ได้ทำบุญ
เวลาตายก็เอาติดตัวไปไม่ได้
ยังไม่ไฉของเรา
ถ้าเราทำบุญ สมบัติก็เป็นของเรา
ติดตัวเราไปขามภพขามชาติ

ขุมทรัพย์จากคุณยาย ๖๗

สู้...เงียบ

คนเราสร้าง^๗ความดี
อย่าคิด^๑ว่า^๑ง่าย^๑
ต้อง^๗ต่อสู้^๗ ต้อง^๗อดทน^๗ และเงียบ^๗
ยายสร้าง^๗ความดี^๗
ยายสู้...สู้^๗ด้วย^๗ความเงียบ^๗มาตลอด^๗
ยาย^๗โง่^๑บุญ^๑ช่วย^๑
แล้ว^๗ยาย^๗ก็^๑ชนะ^๑ด้วย^๑บุญ^๑

ตั้งสติก่อน

เวลาเราคิดอะไรไม่ออก
เราต้องหลบออกไปหาที่เงียบๆ สักพักหนึ่ง
หลับตาทำใจให้หยุดนิ่ง ประเดี๋ยวเรื่องต่างๆ
มันจะโผล่ขึ้นมาสอนเราว่าเราจะต้องทำ
อย่างไร? แล้วเราก็อย่ตั้งสติไปพูด
ถ้าคิดว่าพูดแล้วเราขาดทุน ก็อย่าเพิ่งพูด
ให้กลับไปนั่งสมาธิใหม่ จนกว่าใจจะสบาย
แล้วค่อยกลับมาพูด ต้องพูดแล้วไม่ขาดทุน
ถ้าขาดทุน อย่าพูด

ใครๆ ก็อยากคบหา

เราต้องสร้างบุญ
สร้างบุญของเราให้มากๆ
สร้างบุญให้เป็นกุศล
ใครเขาจะยังงี้
เราก็สร้างบุญของเราไป
สร้างความคิดของเราไป
คนอื่นเขาไม่เห็น ก็ไม่เป็นไร
คนที่สร้างความคิด
ใครๆ เขาก็อยากคบหา

ทำแต่กรรมดี

ให้เราสร้างแต่กรรมดี
สิ่งที่ไม่ดีให้ภพชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย
ที่จะเอามันออกให้หมด
แล้วภพชาติต่อไปเราจะมีแต่กรรมดี
เราต้องมาเกิดอีก
เพราะกิเลสเรายังไม่หมด
แต่กรรมชั่วเราไม่ทำ
เราจะทำแต่กรรมดี

นึกถึงบุญได้ ได้บุญมาก

เราอย่าคิดนะว่า
อยู่ไกลยายแล้วจะได้บุญมาก
คนที่จะได้บุญมาก
คือคนที่นึกถึงบุญได้เท่านั้น
เราต้องฟังบุญ
ฟังอย่างอื่นไม่สำเร็จหรอก
ยายจะบอกให้

เอาทั้งบุญหยาบ บุญละเอียด

ยายเอาหมดทั้งบุญหยาบ บุญละเอียด
บุญหยาบเราก็จะได้ฝึกตัว
บุญละเอียดก็จะสอนตัวเองได้
แต่ถ้าเราเข้าถึงธรรมกาย
งานหยาบๆ ก็จะสำเร็จง่ายขึ้น

บุญช่วยได้

ให้นึกถึงบุญกุศลที่เราทำบุญทำทาน
เรียกบุญช่วย บุญจะช่วยเราได้
ถาเราคบคนพาล
คนพาลก็ช่วยเราไม่ได้
บุญจะทำให้เราได้พบกับคนดี ๆ
ที่จะช่วยเราได้

ไม่สวยเลย

ยายอยู่ในความพิจารณาตลอดเวลา
ยายมองผู้หญิงไม่เห็นสวยเลย
ไม่รู้ว่าเป็นอะไร มองก็คนๆ ก็ไม่สวย
เห็นแต่ทุกข์ เห็นโทษ เห็นกรรม
เห็นแต่ความไม่งามทั้งนั้น
พยายามแต่งทุกอย่างตั้งแต่เท้าจนถึงหัว
ก็ยังไม่เห็นอะไรสวย ยายเห็นโทษ
เห็นจริงๆ เห็นว่าถ้าใครไปติดพวกนี้
ก็ไปได้ไม่ตลอด ต้องตกกระป๋อง
สักวันใดวันหนึ่ง มีโอกาสพลาดมากที่สุด

บุญเก่า บุญใหม่

ยายส่งสารทั้งคนจน คนรวย
คนรวยทำบุญเก่าไว้ดี จึงมีสมบัติ
ถ้าเราไม่ชวนเขาทำบุญ
บุญเก่าเขาก็จะหมด
ภพชาติต่อไปก็จะจนและลำบาก
คนจน บุญเก่าทำมาน้อย
ถ้าเราไม่ชวนเขาทำบุญ
ภพชาติต่อไปเขาจะจนยิ่งกว่านี้อีก

นี่ยายยังแข็งแรงอยู่ ยังพูดไหว
ก็พูดเอาไว้ ยายให้สมบัติแก่เรา
เป็นสมบัติที่ล้ำค่าที่สุด
เพราะฉะนั้นให้จำคำของยายไว้
แล้วเก็บรักษาสมบัติที่ยายให้ไว้ให้ดีที่สุด
ต่อไปภายภาคหน้าจะได้เอาตัวรอดได้
